

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Bibel, vom Jahr 1105: Prophetencodex - Cod. Reuchlin 3

[S.l.], [12. Jahrh.]

Zachar.

[urn:nbn:de:bsz:31-64884](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-64884)

יהוה צבאות בעידן ההוא אב יי צבא
 אוקדבניך זרובל לבר שאלתא
 עבר אמר יי ואישווק
 כנף דעוקא עליו ארו בר
 איתרעיתי צב יי צבאות

בחדש השמיני בשנת שתים לדרושיה
 דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר בירחא תמינא בשנת תרתין לדר
 הוה פיתגם נבואה מן ק יי עים זכריה בר
 ברכיה בר עידו נביא למימר קטת יהוה
 על אבתיכם קטת יהוה רע מן קרם יי על
 אבהתכון על ד ארצו קרמיה ואמר רב
 אלהם כה אמר יהוה צבאות שוכו אלינאם
 יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה
 צבאות ותימר להון כרג צב יי צבא תום
 לפי חני צב יי צבא ואתפני במימדי לאטא
 זכור אמר יי צבא אל תהיו כאבתיכם
 אשר קראו אלהם הנביאים הראשנים
 לאמר כה אמר יהוה צבאות שוכו נא
 מדרכיכם הרעים ומעלליכם הרעים
 ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה
 לא תהוון באבהתכון ד אית נביאו להון
 נביא קרמא למימר כיר צב יי צבא תבו
 בשן מאור חתכון בישתא ומעבר יכון
 מקלקליא ולא קבילו ולא אציתו למימר
 צב יי אבתיכם איה הם והנביאים הלעולם
 יהוה אבהתכון או אינן ואסתומדון נביא
 לעלמא קיימין בקושטא לא נביא לעלם
 קיימין ארדסי וחקי אשר צוית את
 עברי הנביאים הלא השיע אבתיכם

וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות
 לעשות לנו מדרכינו ומעללינו כן
 עשה אתנו ברם פיתגמי וקיימי חתנות
 ות עברי נביא הלא אדביקו אבהתכון
 ותבו ואמרו כלא דחשבו יי צבאות
 למעבר לנא כאור חתנא ובעוד נא
 מן עמר עימנא ביוכ עשרים
 וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש
 שבט בשנת שתים לדרושיה היה דבר
 יהוה אל זכריה בן ברכיה בן ערוהנא
 לאמר ביוכ עשרין וארבעה לחדש עשר
 ירחון הוא ירחא שבט בשנת תרתין
 לדרושיה הוה פיתגם נבו מן ק יי עים זכריה
 בר ברכיה בר עידו נביא למי ראתיה הוה
 והנה איש רכב על קוס ארם והוא עמד
 בין החדקים אשר בני צלה ואחר
 פוסקים ארמים שרוקים ולבנים חזית
 כליהיא והא נברא רכיב על פוסקי סמיות
 והוא קאים בין אילני הדסא רינגבלי
 ובתרוהו פוסקן פומיקין קחחין וחזיתין
 ויאמר מה אלה ארצו ויאמר אלי המלאך
 הדבר כי אני אראך מה המה אלה
 ואמרית מן אילון ריבוב ואמר יי
 מלאכא דממלייל עמי אנא אחוין
 מן אינן אילין ויען האיש קעמד בין
 החדקים ויאמר אלה אשר שלח יהוה
 להתהלך בארץ ואתיב צבא קאים
 בין אילני הדסא ואמר אילין ושלח
 יי להלכא בארעא ויעע אתמלאך
 יהוה העמד בין החדקים ויאמר יי
 התהלכנו בארץ והנה כל הארץ
 ושבת ושקטת ואתיבו יתמלאכא

אם
 אב
 אב
 אב

אם
 אב
 אב
 אב

אם
 אב
 אב
 אב

374

ונחם יהוה עול את ציון ובוחר עול בירושלם
 עול איתנו בני למימר כדון צל צל עול
 ותמלקן קרובי עמי טוב איתכם עולות
 ציון ויתרע עול בירושלם
 ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות
 וקפית עיני והוית והא ארבע מלכין
 ואמר אלי המלאך הדבר בי מה אלה
 ויאמר אלי אלה הקרנות אשר ורו את
 יהודה ואת ישראל וירושלם ואמרת
 למלאך המלאך עמי מה אילן מלכותא
 ואמר לי אילן מלכותא דברדא דת
 איתש יהודה וית ישראל ויתכ דירושלם
 ויראני יהודה ארבעה חר
 חרשים ואחרוני ד ארבעה חרשים ואמר
 מה אלה באים לעשות ואמר לאמר אלה
 הקרנות אשר ורו את יהודה כפי איש לא
 נשא ראשו ונבא אלה להחרוד אתם
 לנדות את קרנות העים הנשאים קרו אל
 ארץ יהודה לרותה ואמרת מה אילן
 אתן למיעבד ואמר למימה אילן מלכותא
 דברדאית איתש יהודה ולא שבקא איתש
 להלבא בקומה וקומה ואתו אילן לאוע
 מתהון למתברית מלכות עממיא דנשלא
 זין על ארעא דבית יהודה לאגיותה
 ואשא עיני וארא והנה איש וכיהו חבל
 מדה וקפית עיני והוית והא גברא
 וכיהו חוט דמטתא ואמר אנה אתה
 הלך והאמר אלי למד את ירושלם לראות
 כמה רחבה וכמה ארכה ואמרת לאן
 את אויל ואמר לי למי שחית ירושלם
 למיחוי כמאפותיה וכמא ארכה והנה
 המלאך הדבר בי יוצא ומלאך אחר יצא

דמקאים בין אילני הדקיא ואמר
 הליכט מארעא והא כל ארעא תמא
 שלחא ופקטא ויען מלאך יהוה
 ויאמר יהוה צבאות עד מתו אתה לא
 תרחם את ירושלם ואת עיר יהודה
 אשר ועפתה זה שבעים שנה ואתע
 מלאכא דלי ואמר לי עבא עד אופתי
 את לא תרחם על ירוש ועל קרובי
 הבית יהודה ואתיתתא עליהון לזוט
 רבן שבוען שנין ויען יהוה את המלאך
 הדבר בידברים טובים ודברים עחמים
 ואתיב לי את מלאכא דממלא עמי
 פיתגמין תקנן פיתגמין דעחובין ואמר
 אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר בה
 אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם
 ולציון קנאה גדולה ואמר לי מלאכא
 דממלא עמי איתנו בני למימר כדון
 צל צל מתפרע אנה פדערת
 ירושלם וציון קנאה רבא וקעט גדול
 אנקעט על העים השאננים אשר את
 קצפת מעט והמה עורו לרעה ורע
 רב אנארעו על עממיא דשלו שלחא
 ראנא דנחית על עמי ועיר ואיען כ
 מפייען לאבאשא
 לבו כה אמר יהוה שבת לירושלם
 ברחמיכי ביתי יבנה בה נאם יהוה עבא
 צבאות וקוה יבנה על ירושלם כבין
 כידון צל לי איתע לירושלם חמין בית
 מקדשא יתבני בה צל לי צבאות חוט
 דמשחתא יתגיד על בינין בותלי
 ירושלם עוד קרא לאמר מה אמר
 יהוה צבאות עוד תפוצתה עירי מיטוב

אמר

לקראתו והאמלאכא דממליל עמי נפיק
 ומלאכא אחורא נפיק לקדמותיה ואמר
 אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרזות
 תשב ירושלים מרב אדם וכחמה בתורה
 ואמר ליה רהוט מליל עמי עולימא דמי
 למימר פצחין תיתב ירושלים מסע אינשא
 וכעיר אבצת ואני אהיה לה נאם יהוה
 חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה
 ומימר זח לה צב וי כשור ראישא מקא
 לה סוס סח וביקר אשרי שכנתו בעיר
 הוי הוי ונסו מארץ צפון
 נאם יהוה כי בארבע רוחות השמים
 פרטתי אתכם נאם יהוה יא אכלו למ
 למכרדא ואמרו להון איתכנשו ואיתו
 מארע ציפונא אמר וי אריב ארבע רוחו
 שמיא ברית יתכון אמר וי הוי ציון
 המלטי וושבת בת בבל אכלו לכעשתא
 דציון ואמרו לה אי שותבי ואיתארתא
 במדינת בבל כי כה אמר
 יהוה צבאות אחר כבוד שלחני אל העים
 השללים אתכם כי הנגע בככם נגעבנת
 עינו ארי בידנו אנו צבא בתר זקרא
 דאמיר לאתאה עליכון שלחני על עממיא
 רבזון יתכון ארי דנעיק לבח כדמושט
 ודיה למיקרב בגללי עיניהו כי הנגי
 מעת את ידי עליכם והיו שלל לעברי הם
 וידעתם כי יהוה צבאות שלחני ארי הא
 אנא מרים ית מחת גבורתי עליוהון ויהון
 ערי פלחיוהון וידעון ארי וי צבא שלחני
 רע ושמיחי בת ציון כי הנגי צא
 ושכנתו בתוכך נאם יהוה קרע וחראכני
 דציון ארי האנא מיתגלי ואשרי שכנתו

ל
א
ו
י

10

א
ו
י

בעיר צב וי עלו גלים רבים אל יהוה כוס
 ההוא והיו לי לעם ושכנתו בתוכך וידעת
 כי יהוה צבאות שלחני ארי ויתספח
 עממיין סגאין על עמייה דיל בעירא
 ההוא ויהון קרמי לעם ואשרי שכנתו
 בעיר וידעון ארי וי צבאות שלחני
 לאיתצבאה ליד ויחל יהוה את יהוה
 חלקו על ארצתה הקדש ובחר עוד
 בירושלים וחספון לרבית וחספון
 חלקהון על ארעא דקודשא ויתע
 עוד בירושלים הם כל בשר מפני יהוה
 כי נער ממעון קדשו ספוב דרשיעא
 מוק וי ארי איתגלי מפרור קורעיה
 ויראני את יהושע הכהן
 הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן
 עמד על ימינו לשטנו ואחזיקי ית
 יהושע כהנא רבא ויחטא קאים על
 ומיניה לאספגא ליה ויאמר יהוה
 אל השטן יגער יהוה בך השטן
 ויגער יהוה בך הכחר בירושלים היא
 זא אוד מצל מאש ואמר וי לחטא
 יגער וי בך חטא ויגער וי בך דאיתרע
 לאשראה שכנתיה בירושלים היא
 דין אודא מפרויב מיקירא ויהושע
 היה לבוש בגדים צאים ועמד לפני חז
 המלאך ויהושע היה ליה בעין דנפשו
 להון נפשו דלאכשרין לכהתת אוקאס
 קדם מלאכא ויש ויאמר אל העמידם
 לפניו לאמר הקירו הבגדים הצאים
 מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעלך
 עונך והלבש אתך מחלצות ואתיב וי
 ואמר לדמי שמישן קדמוהי למימר

63

הא
ו
י

א
ו
י

א
ו
י

343^R

חזיא לה האנא עלי חזיתיה אצני צבאות
 ואערו ית חובי ארעא חזיא יומא חד
 ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקרא איש
 לרעהו אל תחת גפוא לתחת תאמר
 בערנא ההוא אצני צבא תער עון עבר לחסיה
 לתחות פירי גופעיה ולתחות פירי תיעודה
 וישב המלאך הדבר כי ויערני באי ש
 אשר יער משנתו ותב מלאכא רממליל
 עימי ואערני בגרא רמיתער משועתיה
 ויאמר אלי מה אתה ראה ויאמר ראית
 והנה מערת זהב כולה תלה על ראשו
 ושבעה עתיה עליה שבעה ושבעה
 מיצקת לצרות אשר על ראשה ויאמר לי
 מה את חזי ואמרית חזיתי והא מערתא
 דזהבא כולה ותלתא על רישה ושבעה
 בוציעתא דעליה שבעה ושבעה דמריקון
 מיטקון מיטחא לבוציעתא דזהבא דער
 רישה ושנים ותים עליה אחד מימין א
 העליה ואחד על שמאלה ותרתין ויתין
 דעליה חד מימין גולתא וחד על שמאלה
 ואען ואמר אל המלאך הדבר כי לאמר
 מה אלה ארע ואת בית ואמרית למלאכא
 רממליל עימי למימר מה אילין ריבונין
 ויען המלאך הדבר ויאמר אלי הלא
 ידעת מה המה אלה ואמר לא ארע
 ואתב מלאכא רממליל עימי ואמר לי
 חלא ידעת מא איען אילין ואמרית לא
 ריבונין ויען ואמר אלי לאמר זה דבר
 וזהו אל דרובבל לאמר לא בחל ולי
 בכח כי אם ברוחי אמר יהוה צבאות
 ואתב ואמר לי למימר דין פיתגמא
 דלי עיב דרובבל למימר לא בחל ולא

אימרו ליה ופיק נשין דלא כשרין לכה
 לכהנתא מביתיה ואמר ליה חזי דאערו
 מינך חובך ואלבישית יתך וכמואן ואמר
 ושימו צנף טהור על ראשו ושימו הצנף
 הטהור על ראשו וילבטוהו בעריס ומלאך
 יהוה עמד ואמרית שונו מעינפא רביא
 על רישיה ושוי ארמינפא רביא על
 רישיה ואסבוהו איתא דכשרא לכהנתא
 ומלאכא דלי קאים ויער מלאך יהוה
 ביהושע לאמר ואסחיד מלאכא דלי
 ביהושע למימר כה אמר יהוה צבאות
 אכבדרכי תלך ואם את משמרת תי
 תשמר תכאתה תרון את ביתי ותכ
 תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים
 בין העמרים האלה כדנן אצני צבא
 אכ באורחון דתקנן קרמי תהר ואכית
 מסרת מימרי תיטר ואחאת תרון
 לרמש משין בבית מקדשי ואחתיטר
 ותעורתי ובאחיות מיתא אחיבך
 ואיתון לך ריעלין מהלכין בין סרפיא
 האילין שמע נא יהושע הכהן העול
 אתה ורעך הישבים לפנך כי אנשי
 מופת המה כי הנע מביא את עברי צמח
 שפע כען יהושע כהנא רבא את וחנניה
 מישא ועזריה חבד ארי עברין כשרין
 למיעבר להון נפא איען ארי האנא
 מיתת ותעברי משיחא ויתעלי כי הנה
 האבו אשר נתתי לפע יהושע על אבן
 אחת שבעה עינים הנע מפתח פתוחה
 נאם יהוה צבאות ופשת את עון הארץ
 ההיא ביום אחד ארי הא אנא דיהבית
 קרב יהושע על אנא חרא שבעה

44

מאמר
מאמר
מאמר

מאמר
מאמר
מאמר

בבורה אלהים במימי ארץ צבאות
 מי אתה הר הצדק לפע זרובכל למיטור
 והוציא את האבן הראשה תשואת חן
 חן לה מא את השיבא רומי מלכותא
 טפשתא קרב זרובכל הלא במיטורא
 ויגליה משיחא דאמיר טמיה מלקדמין
 וישלוט בכל מלכותא
 ויהי רבר יהוה אלו לאמר והוה פיתגם
 נבואה מן ק לי עמי למימר דר זרובכל
 וסרו הבית הזה ודיו תבצענה וידעתם
 כי יהוה צבאות שלחני אליכם ירי
 זרובכל שריאה למבני ביתא הדין ויהוה
 ישבלונה ותירע ארני צבא שלחני
 לאיתנבאה לבון כי מיט ליוס קטעת
 ושמחו וראו את האבן הכדיל ביד
 זרובכל שבעה אלה עיני יהוה המור
 משטטת בכל הארץ ארז מן הארזים
 דכר ופארין על בינמא דהוא זעיר
 הלאיתוב החרי כר והוה זת אבן מטקולא
 בירא דזרובכל שבעה גידכין כאילין
 קלן גלן עובדי בע אינשא בכל ארעא
 ואעו ואמר מה שני הויתים האלה על
 זמין המצה ועל שמאלה ואתיבית
 ואמר ית לוח מה תרין ויתא אילין על
 זמין מערה ועל סמאלה ואעו שנית
 ואמר אליו מה שתי שכלי הויתים אשר
 ביד שני צנורות הוהב המריקים מעליהם
 הוהב ואתיבית תנינות ואמרית לוח
 מאתרתק שובלי ויתא דיבד תרין
 איסקריטון דרובב דמריקין מינערוון
 מיטחא לבו צינע ההבא ויאמר אליו
 לאמר הלא ידעת מה אלה ואמר לא

10^m

אלו

ארץ ואמר לו למימר הלא ידעת
 מא אילין ואמרית לא ריבונך ואמר
 אלה שני בני היצור העמדים על
 ארון כל הארץ ואמר אילין תרובע
 רברביא דקרימין קוסריבון כל
 ארעא ואשוכ ואטא עיני ואראה
 והנה מגלה עפר ותבית דקפית עיני
 וחוית והא מגלה פרחא ויאמר אל
 מה אתה ראה ואמר אנני ראה מגלה
 עפר ארכה עשרים באמה ורחבה
 עשר באמה ואמר לי מה את חזו
 ואמרית אנא חזו מגילה פרחא
 ארכה עשרין אמיך ופוחיא עשר
 אמיך ויאמר אלי זאת האלה הוצאת
 על פני כל הארץ כי כל הגב מוה
 כמוה נקה וכל הנשבע מוה כמוה נקה
 ואמר לי דא מופתא דעתיד אלמפק
 על אפי כל ארעא ארן כל הגעב
 ומכרוב מינא אלקי וכל המקיים
 בשמי לשקר מידא לקי הוצאתיה
 נאם יהוה צבאות ובאה אל בית
 הגב ואל בית הנשבע בשמי לשקר
 ולנה בתוך ביתו וכלות את עצמו ואת
 אבניו אפיקתה צבא וצבא ותיעור
 לבית גבא ולבית המקיים בשמי לשקר
 לשקר ותבית בנן ביתיה ותשיצננה
 ות אעוהו ות אכנהו ויעא המילאן
 הדבר בו ויאמר אלי שאנא עינד
 ורצה מה היצאת הוצאת תפק
 מלאכא דממליל עמי ואמר
 זקת בעו עינך וחוה מן דעלן אילין
 ואמר מה היא ויאמר ואת האופה

65

אלי לאמר ראה היצאים אל ארץ צפת
 הנחון את רוחו בארץ צפון ואמריו עלי
 ומליל עימי למימר חזי דנפקין בארע
 ציפונא אמר להון עיבדו ית רעור
 בארע ציפונא ויהי דבר יהוה
 אלי לאמר והוה פיתגם נבואה מן קרני
 עימי למימר לקוח מאת העלה מחללי
 ומאת טוביה ומאת ירעה ובאת אתה
 ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה
 אשר באו מבבל סבבן בני גלותא מחול
 ומן טוביה ומן ירעה ותית את בעידנא
 ההוא ותיעיל לבית יאשיה בר צפניה
 ראתו מבבל ולקחת כסף וחב ועשית
 עטרות ושמת בראש יהושע בן
 יהוצבק הכהן הערל ותיסב כסף ויהב
 ותעביר כליל רב ותטווי בריוש יהושע
 בר יהוצבק כהנא רבא ואמרת אליו
 לאמר כה אמר יהוה צבאות לאמר הנה
 אוש ציח שמו ומתחתיו יצמח וננה
 את היכל יהוה ותימר ליה למימר בנ
 צבא למימר הא נברא משהא
 שבייה עתיד ריתגלי ויתרבי ויבני ית
 היכלא דיהוה והוא יבנה את היכל יהוה
 והוא ישא הוד ויטב ומשל על כסא
 והוה כהן על כסאו ועצת שלום תהון
 בין שניהם והוא יבני את היכלא דיהוה
 והוא יטול ויין ויתב וישלט על מדינות
 ומלכא דשלימא יהו בין תרויהון ומע
 והעטרות תהיה לחלם ולטוביה
 ולירעה ולחנן צפניה לזכרון בהיכל
 יהוה ותושבחת אתה לחלם ולטוביה
 ולירעה ולחנן בר צפניה לחברצא

10 m

מגן
 תלמוד
 שבת
 דף ע"ב
 ע"ב

בהיכלא דיהוה ורחקים יבאו ובע מהיכל
 יהוה וירעתם כי יהוה צבאות שלחני
 אליכם והיה אכ שמיע תשמעו בקול
 יהוה אלהיכם ומארע חזיקא יורש
 ובען בהיכלא דיהוה ותירעון אריו על
 שלחני לאתנבאה עליכון ויהי קבלא
 תקבלון למימרא דיהוה אהבו
 והי בשנת ארבע לדריוש חמלק היה
 דבר יהוה אל זכריה בארבעה לחדש
 התשיעי בכסליו והוה בשנת ארבע
 לדריוש מלכא הוה פיתגם נבוא מן קרני
 עיב זכריה בארבעה לרחאת שיעאה
 בכסליו וישלח ביתא ל שר אצר ורג
 מלך ואנשייו לחלות את פני יהוה
 וישלח ביתא ל שר אצר ורג מלך ו
 ועברוהי לצלאה קרני לאמר אל
 הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל
 הנביאים לאמר האנכה בחדש החמישי
 החדש באפר עשירי זה כמה שנים
 למימר לכה נא רב שמשין בבית
 מקדשא דיהוה צבא ולכפרנא למימר
 האיבבלי ברחא חמישאה האיתמצע
 עצמי מתפעקין כפארעברית דגן
 בבא שנתן ויהי דבר יהוה
 צבאות אלי לאמר והוה פיתגם נבוא
 מן קרני צבאות עימי למימר אמר אל
 כל עמם ארץ ואל הכהנים לאמר כי
 צמתם וספור בחמישי ובשביעי וחד
 שבועים טעה הצוב צמתוני אני אמר
 לכל עמא דארעא ולכהנא למימר
 ארי צימין אתון וספורין בחמישאה
 ובשביעאה דגן שבועין טעון הצוב

7

טעם תשמעין ד בן יוסף טעם תשמעין עקב ומימרו

345 R

תענו אתם מתענו קדמי ובי תאכלו
 ובי תשתו הלא אתם האכלים ואתם
 השותים ודאתם אכלו ודאתם שתו
 הלא לא יטבאלכח אתם אכלו ולאטנא
 לכה אתם שתו הלא את הדברים אשר
 קרא יהוה ביר הנביאים הראשונים
 בהיות ירושלים ישבת ושלוח ועריה
 סבסביה והעב והטפלה יטב הלאית
 פיתגמא רשלה לי ביד נביא קדמא
 כד הות ירושלים תבא שלוח וקדומא
 סחרנהא ודרומא וטפלהא יתיב
 ויהו דבר יהוה אל זכריה
 לאמר והוה פיתגמא מוקד ייעם
 זכריה למימי כה אמר יהוה צבאות
 לאמר מטפט אמת טפטו וחסד וחמס
 עשו איש את אחיו ביד צב צבאות
 למימי ריו דקשוט ריעו וחסדא ורחמי
 עבדו ובר עיב אחוהי ואלמנה ויתום
 ער וענ אל תעסקו רעת איש את אחיו
 אל תחשבו בלבבכם וארמלאויתם
 ועיור וניסבון לא תינסון וכישתגבר
 אחוהי לא תחשכון בלבבון ומאנ
 להקטיב ויתע בתם סודת ואזניהם
 הכבירו משמע וסריבו לקבלאוינתם
 בתפיהון מרוד ואודניהון יקרדו מלישמע
 ולם שמו שמיר משמוע את התורה
 ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות
 ברוחו ביר הנביאים הראשנים ויהו
 קספ עול מאת יהוה צבאות ולכהון
 שווא תקף כשמירא מלקבלא ירת
 אוריתא וית פיתגמא רשלה י צבא
 במימדיה ביר נביא קדמא ויהוה

צבאות

10

11

מוק י צבא ויהו כאשר קראולא שמעו
 כו יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות
 והוה במאדאית נביאו יהוה נביאולאקבלו
 מן צלון קדמי ולא איקבל עליהו צבא
 צבא ואסערס על כל העיב אשר לאירעס
 והארץ נטמיה אחריהם מעבד ומטוב וישמי
 ארץ חמדה לשמיה ואיברריונו בינע עממא
 דלא ידעונו וארעא תיערי בתרידון
 מיערי ומדתאיב ושוואו ארע חמדהא
 לערו ויהו דבר יהוה
 לאמר והוה פיתגמא מוק י צבא ער למי
 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה
 גדולה וחפה גדולה קנאתי לה כד צבא
 צבא מתפרע אנא פודענת ציון קנאה
 רבא וית רב מן קדמי על עממיא דאקעוהא
 כה אמר יהוה שבת אל ציון וטכעני
 בתוך ירושלים ותקראה ירושלים עיר
 האמת וחד יהוה צבאות הר הקדש כי
 צבא י איהטב לציון ואשרי שכיתמי בג
 ירוש ותתקרי ירושלים קרתא דקושטא
 וסוד בית מקדשא דה צבא סודא קדושא
 כה אמר יהוה צבאות ער
 יטבו וקניב וקענת ברחובת ירושלים
 ואיש משענתו בירו מרב ימים ביר צב
 י צבא ער יתבון סבון וסבן ברחובי
 ירושלים ותר עובדוהי תקעא יגנן עליהון
 מן סבן יומין ורחובות העיר ימלאו ילדים
 וילדות משחקים ברחבתיה ורחובי
 קרתא ירושלים יתמלון ער יומין וער יומין
 משבחון בפתאהא כה אמר
 יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם
 חוה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה

צבאות כדע צבא כד תשק דחלת
 בעני שארא רעמא דדק ביומיא האיש
 את דמי דרון צבא
 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את
 עמי מארץ מרחק ובארץ מבוא השמש
 כד צבא רעמא פרוק ית עמי צבא
 מארע מדינחא ומארע מעלני שימשא
 והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיו
 לי לעם ואני אהיה להם לאלהים כבאמת
 ובצדקה ואעיל יתהון וישרון בעירו
 ויהו קרמי לעב ואנא אהו לחון לאת
 בקשוט ובכו כה אמר יהוה
 צבאות תחוקנה ידיכ השמעים בימים
 האלה את הדברים האלה מפי הנביאים
 אשר ביום מוסד בית יהוה צבאות ההים
 להבנות כדע צבא יתקפו ירוסן
 דשמעו ביומיא האינו ית פיתגמיא
 האילן מפוס נביא דמי ביומיא דשרי
 לאישתכללא בית מקדשא דמי צבא
 היכלא לאיתבנאה כי לפע הימים ההם
 שבר הארם לאענה ושבר הבחמד
 איענה ולימצא ולבא אין שלום מן הער
 ואשליח אתכל הארם אוש ברעו ארי
 קדם מייתי ופויא האילין אדאראתשא
 לאחזה ואגרא רבערא ליתוהו ולנפא
 ולעליא לית שלמא מן קדם מעיקא
 ואיערי ית כל אינשא גבר בחכמה וענה
 לאומים הראשונים אע לטאריית העם
 הוה נאם יהוה צבאות ובען לאכיזמיא
 קדמיא אנא לשארא רעמא דרון צבא
 צבאות כד ירע השלום הנפן תקפריה
 והארץ תוט את יכולה והשמים יתנו

עלי והנחלתי את שארית העם הזה
 את כל אלה ארי בעידנא הוא ארע
 יהי שלם עפנא תיתון אי כה וארע
 תיתון ית על לנה ושמעיא ושמעון
 בטלהון ואחסין ית שארא רעמא
 דרון יתכלביר כתא האילין והיה
 כאשר היותם קללה בעיני בית יהודה
 ובית ישראל כן אושיע אתכם והיו
 סכה אל תיראו תחוקנה ידיכם והיו
 כמארהויתון לחטא בעממיא בית
 יהודה ובית ישראל בין איפרוק יתמן
 ותהון מברכין לאתירחלון התקפו
 ידיכון כי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר ונציתי לחרע לכם
 בהקציה אכתכם אתי אמר יהוה
 צבאות ולא נחמתי ארי כד צבא
 צבאות כליא דחשיבית לאנאשא
 לכון כד ארצו אבהתכון קדמי צבא
 כי צבא ולא תב מימרי כן שבתו ו
 ונציתי בימים האלה להטיב את
 ירושלים ואת בית יהודה אלתיראו
 כן תבית חשיבית ביומיא האילין
 לאישכא ליתבי חרע ולרביית יהוה
 לא תירחלון אלה הדברים אשר
 תעשו דברו אמת איש את רעו
 אמת מטפס טלוב טפסו כסעריכם
 אילין פיתגמיא ויתעמדו מליא
 הושוטא גבר עם חכמה קושטא
 וריתאר טלמיא ארעו בקירויכון ואיש
 את רעת רעוהו אלתחשבו בלבנכם
 ושבועת שקר אל תאהבו כי אתכל
 אלה אשר שנאתי נאם יהוה ונצ

ות

376R

כי שמענו אלהים עמכם כד אצל צב
ביוצא האינו דיתקפן עסראגברין
מכל לישוע עממיו ותקפון בכנר גבר
זהודאי למינר עזיל עמכון ארי שמענו
דמינרא ריי בסעדיכון

מי שארם יהוה בארץ חדרה ומשק
מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבט
וישראל מטל פתעמא ריי בארע דר
רובא ומשק תתוב למיחוי מ ארע
בית שכינתיה ארי קיי עין עובדי בני
איתמא איתרעו בבל שיכטא דישא
ותם חמת תובל בה צר וצידו מ חכמה
מ אר ואת חמת תתוב למיחוי מ ארע
בית שכינתיה צר וצידו ארי תקיפת
לחרא ותבן צר מינר לה ותצבר כסף
בעפר וחרוץ בקיט חוצת ובעת צור
תוקפא לה וכנפות בספא בעפר אחרת
כסן שוקין הנה ארע יוריטנה והכד
ביום חילה חיה באשתאבל הא י
מתיד לה ורמי בומא עותרה ויהי
בער אתתוקד תרא אשקלון ותירא
וענה ותחיל מאר ועקרו כי הוביט
ביבטה ואבר מלך מענה ואשקלון לא
תקב תיחוי אשקלון ותידחל ועור
תנוע לחרא ועקרו ארי בהיעת מצית
תחצנה ויבר מלכא מענה ואשקלון
לא תתירב וישב ממור באשרוד והמת
גאון פרשתים ויתבן בית ישראל באשרוד
ההובח כעבראן ואיכטיל רכתפל טמא
והקרתו רמינ מפין ושקצו מכין שני
תשאר גם הוא לא להיע חנה כאלת
ביתיה ועקרו כיטקי ואישי צי אכל

יתבישת חברה לאתחטבו בלבכון
ושכרעמא רשיקרא לאת חמון אר
ת כל אילן תחוקית צב מ
יהו רב יהוה צבאות אר
לאמר יהוה פית גבו מן קיי צבא עמי
למינר מה אבר יהוה צבאות צום
הרביע וצום החמישי וצום השביעי
וצום העשירי יהיה לבית והודיה ל
לששון ולשמחה ולמושרים טובים
והאמת והשלוש אהבו כל צבא צב
צום ארבעה וצום חמישה וצום
שביעה וצום אשוריה יהי לזכות
יהודה לבצע ולחרוא ולמושרין טובין
וקושטא ושלמא רחמי

בה אמר יהוה צבאות ער אשר צאו
עמים וישבו ערים רבות כדן צבא ריי
צבאות עור דיתנו עממין ותביקרו
סגאין וחלכו וישבו אהת אל אחר
לאמר נלכה הלוקד לחלות את פני
יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלה
וב אר ויהכון יתבי חרא עים חרא
למינר מחיל מיל לעלאה קיי ומתבט
אולפן מוק ע צבא ריי חרא אור
את אנת ובאו עמיס רבים וגוים
עצמים לבקש את יהוה צבאות ביר
בירושלם ולחלות את פני יהוה ויתנו
עממין סגאין ומלכין רבים למיתבע
אולפן מוק ע צבא בירא ולעלאה
קיי מה אמר יהוה צבאות
כימים והמה אפור יחויקו עשרה
אנשים מכי שועת העים והחוקו
בכנת איש יחוי לאמר נלכה עמכם

פג
בג
פג
בג

רבא ושיקו צא מביניהון וסוף חיליהון
 ונחין די שת ארון בחו יתוספון אף אשון
 על עמא דאקנא ויהון בר ברין רבית
 יהודה ופקרוו תית מלי בית ישראל בדי
 וחניתי לבית מצבא מעב ומשבולא
 ועבר עליהם עד נוגשי עתה האית
 בעינן ואשרי בבית מקדשי שכינת קרי
 ותקוף דיע גבורת כשור דאישאמק
 ליה כחור סחור מדערן ומדתאכ ולא
 יעבר עליהון עד שילטונן אריבען
 גלית גבורתי לאיטבא להו
 גילי מאר בת ציון הרועי בת ירושלם
 העה מלכך ובאלך צדוק ונוטע הוא
 עץ ורכב על חמור ועל ער בן אתונת
 בועי לחדא בע שתא דציון זבועי כע שתא
 דירושלם הא מלכך אתי לעיר זבי ופרוק
 הוא עינוותו ורכיב על חמר ועל עלב
 אתו והברתי רכב מאפריס וסוס כי
 מירושלם ותכרתה קשת מלחמה ודמ
 שלום לעינים ומשלו מיס וער יס ומעור
 עד אפסי ארץ ואשתי צי רתכין מאפר
 וסוסון מירושלם ואיתבר תקוף עברי
 קרב משורית עממיא ודין שלמא לנ
 למלכותא ויטלוט מימא ועד מערבא
 ומפרת עד סיפי ארעא וג את ברם
 בריתך שלחתי אמיריך מבדראן מיס
 בו את אתון רעל רבא איתער לבזוקים
 פרוקית יתכח משענוד מי צרא סופקת
 צורכיכון במדבר ערי האכעב ריקו
 דלית מיין ביה שוכו לבערון אמירי
 התקוף גם היום טעור משנה אשיב לך
 תוכו למיהו ברבין תקיפון אמירי
 דמפברין לפורקנא אף יומא רין אשלו

10m

לחנואה לבן רעל חד תדון בטבון ואנ
 דאמירית לבן איתת לבן כיריסני ל
 יהודה קשת מילאתי אפריס וערוד
 בעל ציון על בער יתו ושפתך כחרב
 נבר ארי את קיפית קדמי רבית יהודה
 בקשות מתיחה בבית אויען מלית גבורה
 בית ישראל ואנבר בער ציון על פני עממיא
 ואי טוינך כחרבא ביד גברא ויהוד
 עליהם יד אה ויצא כברק חיצו וארני
 יהוד בשופר יתקע והלך בקערות
 תימן ולי עליהון יתגלי ויהו נפקין סמון
 פיתגמוחי נמזק לי אהיב בשופרא יתקע
 וידבר בעלשעל רוח דרומא יהוד צב
 צבאות יג עליהם ואכלו וככשו אנני
 קלע ושתו וחמו כמו יין ומלא כמורק
 כוונות מזבח לי עבא את ירחם עליהון
 ויטלטון בעממיא ומקטילנן ושארון
 יצמרון כמא דשרון אבנא בקילעא
 ויכוון ית נכסיהון ויטבעון מינהון א
 בשתי חמר ותחי נפשיהון מליא תפעון
 כמורק רמלי סלת ומשח ויהון מזחין
 ברמא דמזחד עלכות מדבכא חוז
 והושיעם יהוד אליהם ביום ההוא בען
 עמו כי אבני נזר מתעסקות על ארצות
 ויפרקיען לי איהון ביום ההוא על
 דאיתברו כענא עמיה אריבחרין
 מאבני אפורא ויקרביעון לארעון
 כי מה טובו ומה יופיו דגן בחור יסותרש
 יעבב בתולות אריבא טב ומא יא אולפ
 אודיתא לצעדיא ודין דקשוט מתקן
 כבי כעשתא שא לוי מיהו מטר בעת
 מלקוש יהוד עשה חזיונים ומטר נשם

80

377 R

ותן להם לאיש עשב בשרה שאחמון
 ובישראל בעיר לקיטו עבד רודין
 ומהות מישראל לבני אשאל למיתן להון
 עבדא למיכל ועיסקא לעירא בחקלא
 כי התפרים רכרו און וחקמים חוו פקד
 וחלומות השוא ידברו הכל יתחמו ועל
 כן נסעו כמו צאן וענן כי אקדעה אר
 פלחי צלמיה ממלחין אונים וקסמיה
 מתנבן שקר תבני שיקדיהון שיקרא
 ממלחין לא מידעם מעמק על כן
 איתברו ככידוק ענא גלו אר לית מל
 על הרעים חרה אפי ועל
 העתודים אפקד כי פקד יהוה צבאות
 את ערדן ואת בית יהודה וטס אתם
 כקוס הודו במלחמה על מלכיה הוה
 רוצו ועל שילטותיה אנה מסער עליהון
 חוביהון ארי רכרו יי עבד את עמיה את
 דבית יעקב וישויהו כפוס אתקיק
 דיותן בקרבא מיט פעה מיט יתר
 מיט קשת מלחמה מיט יצא כל ענ
 מחרו מיט מלכיה מיניה משיחיה
 מיניה תקוף קרביה מיניה יתרכון כל
 פרנקויה כחרא יהו כגכריס בוסים
 בטיט חוצות למלחמה ונלחמו כי יהו
 עמם וחובישו רכבי סוסים ויהו כנפין
 בית ישראל והשין קטלו עממיה בסין
 שוקין בקרבא ויגיהון קרב ארי מיניה
 דל בסערהון ויבחהון רכבי סוסון ו
 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף
 אושיע והושמתיים כי רחמתיים והו כל
 כאשר לא זמתיים כי אני יהוה אלהיכם
 ואענם ואינפתי דבית יהודה מרת

פז ב
יבנה

פז ב
יעקב לבס
והחוקים

פז ב
הספור
אשר

פז ב

פז ב
הספור
אשר

פז ב

C.11

ותשיב אשת תוקפכו הילך ברושכי
 נפל ארז אשר ארום שדרו הילך לו אלני
 כשן כי ירד יער הקצור אילולו מלכא
 ארז איתברו שילטון ארעתר נבסא
 מתכוון אילולו טורני מדינתא ארז
 ארז איתכוון מחו תוקפכו קול לילת
 הרעים כי שדרה ארתם קול שאנת
 כפירם כי שדר גאון הירדן קל צוות
 מלכיא ארז איתכוון מחוהחן קל
 טחומתהון כבני אריון מרצוש עליון
 הוס ירדנא כה אפר יהוה
 אלהירעה את צאן ההרעה כירט צב
 יי ארז איתנבי על פרנסא דאיתמבא
 לפרנסא עמי ואישן שליטו בהחכעט
 לעכסתא אשר קנתן יהרען ולא יטע
 יאשמו וככריחו יאמר ברך יהודה
 ואנשיר דרעה לא חמל עליוהון
 דקניהון קטלין להון אמרו לית עלנא
 חובא ומזכניהון אמרו ביד דרעה
 ורעהון לא חייסין להון כי לא אחמל
 עוד על יטבי הארץ נאס יהוה והנה
 אנכי מביצא את הארס איש ביד
 רעהו וכיר מלכו וכעתו את הארץ ולא
 אעיל מידם ארז לא אחוס עוד על יטבי
 ארעא צב י והאנא מערית איתשא
 צב ביד חבדיה וכיר מלכיה וכיון ית
 ארעא ולא אישודב מידהון וארעה
 את צאן ההרעה לכו עמי הצאן ואקח
 לי שני מקלות לאחד קראתי לעכו ולא
 ולאחד קראתי חכלים וארעה י את
 הצאן ומנית פרנסא על עמי ואישן
 שליטו בהון בעטא לניכסתא ומסכית

וטרטולות עמי ואיתפליג קרמי ותרין
 פולעון איתפליג בית ישראל על רבית
 יהודה קצו במלכותא רבית חוד רסון
 רעוא קרמי למיהוי פרנסין על עמי
 ואכחיר את שלשת הרעים ביד
 אחר ותקצר נפשי בהם וגם נפשכמה
 כי ושיציתי ית תלתא פרנסא אפרוחא
 חר ורחיק מיפרי יתהון על דנפשתהון
 קצת בפולחני ואמר לא ארעה אתכם
 המיתה תמות ותנבלות תכחד ותשארת
 תאכלנה אשה אתבשר רעותה ואפית
 דלא למנאה עליון פרנס רמיהרנין
 זכותן דמי שתיין ושתיעון דרשתאון
 זכון צב ית צבכי קריביה ואקח את
 מקלי את צעם ואגרע אתו להפיל את
 בריתי אשר ברתי את כל העמים ויא
 ואיתיתי ית ספחרי מלכא דאתר על
 מלכא דישרא ואגלית יתה על רי
 דאשנא קמבאריוער סימחון דלא
 למפליח לטענותא בקין גלו לבית עמי
 ותפר ביום ההוא וירע כן עני הצאן
 השמרים אתי כי דבר יהוה הוא ועל
 דאשנא קמבאריוער בערנא ההוא
 וידע כן עינותא חסיכי עמי
 רעבדו רעותי ארז פיתנא ארז הוא
 ואמר אלהם אם טוב בעיניכם הכו
 שכרי ואם לא חרלו ויטקו את שטי
 שלשים כסף ואמרית להון אכתקן
 בעיניכם עבדי רעותי ואם לא אתמעו
 ועבדו רעותי צב ית מקצת ואמר יהוה
 אלי השליכתו אלהי יציר ארז הקד
 אשר יקרתי מעליהם ואקחה שלשים

10

מחולקת

תרין אה
 ואכחיר את
 ושיציתי ית תלתא פרנסא אפרוחא
 בתלתין שבין פקחיה מליך תרתין טעון פקח מליך עשרין
 טעון וחושע מליך תכפ שנין ואיתחשבו עמי לשתא
 דככוס תלתין טעון סבוס ירה חר ונמא לשתא רחוק
 מימדי יתהון על דנפשתהון קצת בפולחני

הנפת ואשך אתו בית יהוה אל הויעד
 ואמר לי כתב דוכרן עוכר יהוה מולש
 כתבא ורמינו יתיה לבית מקדשא לחנות
 יד אמרכל ארבא חלה דיקרת דחלת
 בעניהו וכתבית דוכרן ועוכר יהוה מולש
 כתבא ורמינו יתיה לבית מקדשא לחנות
 לתחות יד אמרכל ארבא ואגרע את
 מקלי הטע את החבלים להפר את
 האחוה בין יהודה ובין ישראל ואותות
 ית עוכר נצר מלכא דבבל על עקיקה
 מיד שבטא דבית יהודה ואגלויני
 ותיח על דאשניאו קיימא אתאישן
 דבית יהודה כאחיהו בני ישראל
 ויאמר יהוה אלי עוד קח
 לדבלי רעה אוילי ואמר לי עוד
 אחיל אית נבי על פרנסא טפשא כי
 הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחות
 לא יפקד והנער לא יבקש והנשבות
 לא ירפא הנעבה לא יכלכל ובשר
 הבריאה יאכל ופרסיהו יפיק ארו
 אכיהא את מקים פרנסא בארעא
 דשע לא יכעי וד איטלולו לא יתבע
 ותבירין לא יסי דקיימין לא יסוכר
 וניכבי עתידא יכח ושאר הון יצמר
 הו רעי האליל עוב הצא
 חרב על דרוש ועל עין זמיון זרוע
 זבש תיבש ועין זמיון כהה תכהו
 על פרנסא טפשא דאיתפקור ליה
 עמא לפרנסא דהוא רמי לטבתא וס
 דכתיבה בידיה ועניה על שמינתא
 למיכס דרעה מיכס תיבש ועניה
 דמינתא מיכסא תיכח
 משא דס יהוה על ישראל נאם יהוה

עסקה שמים ויסר ארץ ויצר רוח אדם
 בקרבן מיטל פיתוציא דלי על ישראל עב
 ית לא שמיא ושלל ארעא וכדא
 רוחא דא נשאב עוהי הנה אנכי טס
 את ירושלים סה רעל לכל העמים סביב
 ונס על יהודה ויהי כע צור על ירושלים
 האנא משווי ית ירושלים מאו מלי רוי
 לכל עמיא סחור סחור ואה דבית יהו
 תנועון עמיא מיד אנקין בעיור א
 לירושלים ויהי ביום ההוא אשים את
 ירושלים אבו מעמסה לכל העמים כל
 עמסיה שרוט ישרטו ותאספו עליה
 כל עיי הארץ ויהי בעידנא ההוא אנ
 אישו ית ירושלים אבו מקלא לכל
 עמיא כל אנפיה איתבזא יתבזון
 ויתבנשון עליה כל עמי ארעא ביום
 ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתמיון
 ורכבו בטוענו ועל בית יהודה אפקח
 את עיני וכל סוס העמים אכה מעורו
 בעידנא ההוא אב י אימחי כל סוסנות
 עמיא בטפשות אורכיהו במשועמיותא
 ועל רבית יהודה אילי ית גבירתי לי
 לא יסבא לחון וכל סוסות עמיא
 אימחי בסמיותא ואמרנ אלפי יהודה
 בלבב אמצה לי ושבו ירושלים ביהו
 צבאות אלהיהם וימרו רברי יהו
 בליבחו אישתבח פורקן ליתבי זרוע
 במימרא דלי עבא איהו ביום ההוא
 אשים את אלפי יהודה בכור אטבעעס
 וכלפיר אטבעמיר ואכלו על זמיון ועל
 שמיאל את כל העמים סביב וישברו
 ירושלים עוד תחתיה בירושלים בעידנא

12

379R

ויסופון ותלתא יפותאר בה והכאת את
השלישית באש וצרפתים כערה את
הכסף וכחננים כבחן את הזהב הואקרא
בשמי ואני אענה אתו אמרתו עמי הוא
והוא יאמר אלהי ואעיל לית תלתא בעקא
בכור דאישא ואיצרופיעו כמאד צרפון
ית כספא ואכחניעון כמא דבחנין ית
דחבא הוא יעלי בשמי ואנא איקביל
צלחיה אמרתו עמי הוא והוא יאמר אמי

הנה זום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך
הא יומא עתיד למיתני מוך יי ויפלשנית
וערא נכסו עממיא בניך דרופ ואספת
את כל העינים אל ירושלים למלחמה ועלמה
העיר ונכסו הבתים והנשים תשגלנה
ויצא חצי העיר בעלה ויתר העם לא
יכרת מן העיר ואכנישית כל עממיא
לירושלם לאנחא קרבא ותתכביש קרתא
ויתבזוון בתיא ונשוא ישתכבון ויפוק
פלגא דקרתא בעלותא ושאר עמא לא
יפקוק מן קרתא ויצא יהוה תלחם בגינים
ההם ביום הלחמו ביום קרב ויתגלי יי
וענה קרבא בעממיא האיעו מוס אעחוקיה
קרב על ימא דסוק ועמדו רגליו ביום
ההוא על הר היותם אשר על פני
ירושלים מקדם ונבקע הר היותים מחצו
מזרחה וימה צא גרולה מאד ומש חצי
הר צפונה וחצו נגבה בעירנא ההוא
וסב ל ציריה שופרא רבא ויתקע בידו
עמרא יבבין לאחאה מיתא ויתגלי בג
בצורתיה בעירנא ההוא על טור ויתא
דעל אפי ירושלים ממדי צחא ויתבצע טור

שיקרא ותתרוח מסאנא אכטיל מן ארעא
והיה כי יצבא איש עור ואמרו אליו אמי
ואמו ילדין לא תחיה כי שקר דכרד
בטם יהוה ודקרוהו אביו ואמו ילדו בה
בהנבאו ויהי ארי יתעבי גבר עור וימרו
לזה אבותי ואימיה ילדוהו לא תקיים
שיקרא מלילתא כשמא רוי ויחדוניה
אבותי ואימיה ילדוהו מאיתעביותיה
והיה ביום ההוא יבשו הנביאים איש
מחיונו בהתעבאותו ולא ילבשו אות
שער למען פשו ויהו בעירנא ההוא
יכהנו נביי שיקרא נבא מעבאותיה נא
באיתעביותיה ולא יתעבון עוד שקר
בדיל לא לפא מדכין ואמר לא נביא
איש עבר ארמיה אמי כי אדם הקנע
מצערי וימר לא נבי אנא גבר פלח
בארעא אנא ארן אינשא אקניע
מצערי ואמר אליו מה המכות האלה
בין ידך ואמר אשר הכיתי בית מאתני
וימר ליה מה מוחתא האליו דאתאה
עלנא הלא בעברי דנא וימר יאות
לקינא בחוכין דרחימנא
חרב עורי על רעי ועל גבר עמית נאם
יהוה צבאות הר את הרעה ותפועינה
הצאן והטובתי ידו על הצערים חרבא
איתגלא על מלכא ופל שילטונא חסיה
דכוותיה דרמי ליה צב וצבא קטול
ית מלכא ויתבדרון שילטונא ואתיב
מחת גבורתי על תניצנא והיה בכל
הארץ נאם יהוה פי שנים בה יכריתו
וצועו השלישית יותר בה והיה בכל
ארעא צב ו יתרון חולקין דסה ושתמין

4
מסורה
דמסורה
דמסורה

תשכבה
פ

מסורה
ב

מסורה
ב

ויתא מפלגה למד תחא למערבא חילא
 רבא לחרא ויתלשפלגיה דטורא ליני
 לעיפונא ופלגיה לדומיא ונסתם גאחר
 כי יגיע גאחרים אל אצל ונסתם מאעד
 נסתם מפני הרע שבבימי עזיה מלך
 יהודה ובא יהודה אלהי וכל קדש וכעין
 ונסתם חילא דטורא ארי ימין חילת
 טוריא לאצל ותיערקון במיא דערקתון
 מן קדם העא רחוק ביומי עתיה מלך
 שיבטא דבית יהודה ותגללי אהיוכל
 קריטוריה עמיה ויהי ביום
 ההוא לא יהיה אור יקרות יקפאון ויהי
 בערבא ההוא לא יהיה צהורא אלהיו עת
 עליו ויהי יום אחר הוא יורע ליהודה
 לא יום ולא לילה ויהי לעת ערב יהיה
 אור ויהי יומא חר הוא ירע קד ילא
 בצהור ימס ולא בקבל לילי ויהי לערב
 רעשא יהי צהורא ויהי ביום ההוא
 יצאו מים חיים מירושלם חצים אל
 הים הקדמני וחצים אל הים האחרון
 בקיץ ובחורף יהיה ויהי בערבא ההוא
 יהי נפיק ממוע דמין מירושלם פלגתון
 לימא מדתחאה ופלגתון לימא מערבא
 בקיטא ובסתיו יהון נפקין
 ויהי יהיה למלך על כל הארץ ביום
 ההוא יהיה יהיה אחר ושמו אחר ותתלי
 מלכותא דני על כל יתבי ארעא בערבא
 ההוא ופלחוק יפתת חר ארי טמיה
 יגיב בעלמא לית ברמיה יסוב כל
 הארץ בערבה מנבע לרמון נגב ירום
 מירושלם וראמה וטובה תחתיה למשע
 בנימן עד מקום שער הדאשון עד

קפאון
 יום יתו צהור
 חרדמיה וילא
 צהור סיכרי
 יתו טמיה

ל

ל

ל

שער הפנים ומעל חננאל ער יקב
 המלך יקפה כל ארעא כמי שורא מנע
 לרמון הרוב ירושלם ותערבי ותיתבי
 באתרו למתרע שיבט בנימן עד אתר
 תרעא קדמאה עד תרע וותא מעל
 פקום עד שיחי מילכא השבו בה וחדס
 לא יהיה עוד וישבה ירושלם לבטח
 ויתבון בה וקטלא לא יהי עוד ותיתב
 ירום לרוח ואת תהיה
 המנפה אשר ית יהודה את כל העמים
 אשר צבאו על ירושלם המקבשר
 והוא עמד על רגליו ועינו המקנה טור
 בחוריהו ולשוץ תמק בפיהם ודא
 תהי מחתא דיומיו יית כל עמיה
 דמתבנשין ואתן על ירום יתמסו בסיה
 והוא קאים על רגליו עתיה יתמסו
 בגלע יהוה ולישנהו יתמקי בפומיהו
 ויהי ביום ההוא תהיה מהומת יהודה
 רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועתה
 ירו על יד רעהו ויהי בערבא ההוא יהי
 שיגש קטלא קדם יי סג בהו ויתקפו
 צבר ביד חבריה ותיתלש יהיה עים
 ידא דחבריה ונס יהודה תלחם בני
 מירושלם ואפת חיל כל העים סביב
 והבוכסו ובערים לרב מאד ואחדות
 יהודה יתונן עמיה ביד אנוקין לא
 לאתא קרבא בירושלם ויכנשו נכס
 כל עמיה אסח סח דהבא וכספא ולישון
 לסג לחדא וכו תהיה מגפת הפוסה פוד
 הנזיל והחמור וכל הבהמה אשר יהיה
 במחנות ההמה כמגפת הזאת וכו תהי
 מחת סוסיא כורבא נגילא חמירא

ל

